

Μήνυμα της ΟΕΛΜΕΚ για την επέτειο του Πολυτεχνείου

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Αυτά τα δέντρα δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό,
Αυτές οι πέτρες δε βολεύονται κάτω από ξένα βήματα,
Αυτά τα πρόσωπα δε βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο,
αυτές οι καρδιές δε βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο....

Γ. Ρίτσος

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,
Φίλες και φίλοι μαθήτριες και μαθητές,

Τριάντα έξι χρόνια από την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, η επέτειος του Πολυτεχνείου εξακολουθεί να εμπνέει τη νεολαία και το λαό και να κατευθύνει τους αγώνες μας για ελευθερία, δημοκρατία, παιδεία και κοινωνική δικαιοσύνη. Το Πολυτεχνείο παραμένει άσβηστη και φωτεινή μνήμη, αλλά ταυτόχρονα και ζώσα πραγματικότητα ακόμα και για τις γενιές που δεν το έζησαν.

Είναι γι' αυτό το λόγο που οι εκδηλώσεις για το Πολυτεχνείο δεν αποτελούν μόνο απόδοση τιμής στα νιάτα που όρθωσαν τα στήθη τους στον τύραννο και που αφήφησαν το θάνατο. Είναι αγώνας της μνήμης εναντίον της λήθης. Αγώνας της ελευθερίας εναντίον της τυραννίας. Έτσι, οποιαδήποτε αναφορά στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και τον αντιδικτατορικό αγώνα αποκτά νόημα και αναδεικνύει την αγωνιστική στάση ζωής σε κινητήρια δύναμη της Ιστορίας.

Το Πολυτεχνείο ήταν η κορύφωση των κινητοποιήσεων φοιτητών, νεολαίας, αγροτών και άλλων εργαζομένων κατά της δικτατορίας που επιβλήθηκε στην Ελλάδα στις 21 Απρίλη του 1967 από μια ομάδα κατευθυνόμενων αξιωματικών του ελληνικού στρατού.

Υπήρξε το αποκορύφωμα του αντιδικτατορικού αγώνα που είχε προηγηθεί και εξελισσόταν, με τεράστιο ανθρώπινο κόστος και θυσίες για όσους αγωνιστές έπεσαν στα χέρια της δικτατορίας. Οι αντιδικτατορικές οργανώσεις είχαν χαράξει τα συνθήματα της πάλης βαθιά στις συνειδήσεις των πολιτών και ιδιαίτερα της φοιτητικής νεολαίας ενάντια στην κατάργηση των δημοκρατικών ατομικών ελευθεριών και πολιτικών δικαιωμάτων, ενάντια στις συλλήψεις, τις φυλακίσεις, τους βασανισμούς, τη λογοκρισία, τον εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Η κατάληψη του Πολυτεχνείου ήταν η μεγάλη έκρηξη που αφύπνισε τη λαϊκή συνείδηση, γι' αυτό έγινε πηγή έμπνευσης και πόλος έλξης και συσπείρωσης για πολλούς εργαζομένους. Στις 14 Νοέμβρη του 1973 οι φοιτητές καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο στην Αθήνα και εκφράζουν μέσα από τα συνθήματά τους τα αιτήματα όλου του λαού για ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Γρήγορα η φλόγα της εξέγερσης μεταδόθηκε και σε άλλα Πανεπιστήμια στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα, στα Ιωάννινα.

Η Χούντα, μπροστά στον κίνδυνο μια λαϊκής χιονοστιβάδας, έπνιξε στο αίμα την εξέγερση. Κάπου εκατό ήταν οι νεκροί και χιλιάδες οι τραυματίες τις μέρες του Νοέμβρη, ενώ οι συλλήψεις και οι βασανισμοί εντάθηκαν. Ανάμεσα στους νεκρούς και οι ηρωικές μορφές των μαθητών Διομήδη Κομνηνού, ετών 17 και Αλέξανδρου Σπαρτίδη, ετών 16.

Ο Νοέμβρης του 1973 έδωσε κουράγιο και αυτοπεποίθηση στον Ελληνικό λαό. Έδωσε φτερά στους αγωνιστές και όραμα σε όλους. Τα σοβαρά ρήγματα στη δικτατορία είχαν ήδη προκληθεί. Η πτώση της τυραννίας αναμενόταν πλέον πολύ σύντομα.

Εντούτοις τον Ιούλιο του 1974 η Χούντα των Αθηνών απερίσκεπτα προχωρεί σε μια νέα εγκληματική πράξη, αυτή τη φορά σε βάρος της Κύπρου και του Κυπριακού λαού. Στις 15 Ιουλίου 1974 η Χούντα του Ιωαννίδη εκδηλώνει πραξικόπημα κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας και του Προέδρου της Αρχιεπισκόπου Μακαρίου του Γ'. Πέντε μέρες αργότερα στις 20 Ιουλίου του 1974 η Τουρκία η οποία δεν περίμενε παρά μια ευκαιρία, ένα πρόσχημα για την πραγμάτωση των προδιαγεγραμμένων στρατηγικών επεκτατικών σχεδίων της εισβάλλει στην Κύπρο. Τα αποτελέσματα τραγικά.

Στις 22 Ιουλίου του 1974 η Χούντα των Αθηνών καταρρέει, κάτω όμως από το βάρος του εγκλήματος και της προδοσίας που διέπραξε σε βάρος της μαρτυρικής Κύπρου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μαθητές και μαθήτριες,

Οι νέοι στο Πολυτεχνείο πήραν τη μοίρα όλου του λαού στις πλάτες τους. Άνθρωποι ελεύθεροι με οράματα και αξίες. Άνθρωποι που αρνήθηκαν να πουν το «ναι» στη υποδούλωση, που διεκδικούσαν μια αξιοπρεπή ζωή, που ονειρεύονταν το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης για όλους.

Σήμερα επιβάλλεται όσο ποτέ άλλοτε να αντιληφθούμε και να υιοθετήσουμε πλήρως το μήνυμα των φοιτητών του Πολυτεχνείου και να συνεχίσουμε ενωμένοι, αταλάντευτοι και ανυποχώρητοι τον αντικατοχικό μας αγώνα μέχρι την ώρα της τελικής δικαίωσης, μέχρι την πλήρη απελευθέρωση της κατεχόμενης πατρίδας μας.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου αποτελεί και σήμερα αστείρευτη πηγή έμπνευσης για τη νεολαία, τους εκπαιδευτικούς, το λαό. Αποτελεί σύμβολο πάλης για μια ελεύθερη και καλύτερη ζωή. Σας καλούμε 36 χρόνια μετά την «εφόρμηση στον ουρανό της ελευθερίας» να τιμήσετε και φέτος το Πολυτεχνείο όχι ως μια ακόμη τυπική επέτειο, αλλά ως αφορμή για επανακαθορισμό των αγώνων και των οραμάτων για μια υψηλής ποιότητας δημόσια παιδεία που θα παρέχεται σε όλους και σε όλες τις βαθμίδες χωρίς φραγμούς και διακρίσεις, για ελευθερία, ειρήνη και κοινωνική δικαιοσύνη.

Η Πρόεδρος
Ελένη Σεμελίδου
Λευκωσία, 12 Νοεμβρίου 2009.
Αρ. πρωτ. 103-1609.2009

Ο Γεν. Γραμματέας
Κώστας Χατζησάββας

Τ.Κ. 22159, 1518 ΛΕΥΚΩΣΙΑ
ΤΗΛ. 22- 378480 , 22-379590
ΦΑΞ. 22-379430, 22-379550